

Director
PAUL LĂZĂRESCURedacția și Administrația
Calea Victoriei, Nr. 133, et. 2
Sector 1 Cod. 79 179
Cont curent la BNR Sucursala
Municipiului București
nr. 45.10.50. 11.000

4 pagini — 3 lei

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC —
CREȘTIN ȘI DEMOCRAT

ANUL XXIII

(Seria a IV-a nr. 291)

MIERCURI

30 ianuarie 1991

CONFERINȚA
președinților comitetelor județene
și sectoarelor Capitalei ale P.N.Ț.-C.D.

Simbăta, 26 ianuarie a.c., a avut loc la București la sediul P.N.Ț.-C.D. din Bd. Carol nr. 34, într-o sală organizată de conducerea P.N.Ț.-C.D. cu președinții comitetelor județene și sectoarelor capitalei ale P.N.Ț.-C.D. La lucrări au participat, de asemenea, deputați ai P.N.Ț.-C.D. ca și alți membri din conducerea partidului și a departamentelor sale.

Lucrările conferinței, care a început la orele 9 a.m. au fost prezidate de domnul: Corneliu Coposu, președintele P.N.Ț.-C.D., Ion Diaconescu, prim vicepreședinte, Ion Bărbuș, vicepreședinte, Gabriel Tepelea, directorul Departamentelor P.N.Ț.-C.D., Ion Lup, secretar general și secretarii generali adjuncți Barbu Pîlgoi și Adrian Sirbu. În deschiderea lucrărilor a luat cuvîntul dl. Corneliu Coposu care a făcut o scurtă și cuprinzătoare dăre de seamă asupra istoriei, realizărilor și obiectivelor actuale ale P.N.Ț.-C.D.

Domnia sa a arătat că partidul nostru își are originea în marea adunare a românilor de la 1848, de pe Cîmpia Libertății de la Blaj, când au fost enunțate și adoptate cele 14 puncte ale declarației lui Simion Bărnuțiu preluate de Partidul Național și în ideea luptei țărănești lansată de Constantin Dobrescu Argeș în 1895 în Vechiul Regat și imbrățișată în tranșeele primului război mondial de Ion Mihalache, fondatorul Partidului Țărănesc, prin fuziunea cărora a luat naștere Partidul Național Țărănesc. El este realizatorul Unirii de la Alba Iulia de la 1 decembrie 1918 și promotorul impropriei lupte țărănești din 1922.

În cele trei guvernări național-țărănești din perioada interbelică el a contribuit la înfăptuirea României moderne, promovînd o serie de inițiative de mare importanță cum au fost: legea pentru organizarea administrației interne, a instituțiilor de ordin public, a școlilor, a ocrotirilor sociale, una dintre cele mai moderne la vremea aceea etc.

Partidul a fost dizolvat în nenumărate rânduri: în timpul Monarhiei Austro-Ungare, în 1938 în timpul dictaturii regale, cînd a continuat să funcționeze, în timpul dictaturii legionare care

a proclamat statul național legionar, abolit la 21 ianuarie 1941 și, de asemenea, în cel al dictaturii militare cînd a funcționat în ilegalitate.

După o scurtă perioadă de libertate democratică a urmat dictatura comunistă instaurată cu ajutorul celor peste 1 milion de soldați sovietici care reprezentau trupe de ocupație, cînd partidul a fost desființat printr-un decret emis după arestarea lui Iuliu Maniu, în iulie 1947. A urmat procesul intențat conducerii P.N.Ț. urmat de 172 de procese care au avut loc în centrele județene și altele în afara lor. În momentul dizolvării, partidul avea 2.125.000 de membri, dintre care 282.000 au fost arestați, iar peste 3/4 dintre aceștia au murit în închisori, lagăre și mine.

După amnistia din 1964, promulgată sub presiunea puterilor occidentale, dictaturile comuniste ale lui Gheorghe Dej și Ceaușescu le-au stabilit supraviețuitorilor domiciliu obligatoriu în Bărăgan.

În ciuda persecuțiilor, perchezițiilor și amenințărilor de tot felul, un mănunchi de oameni au continuat să asigure funcționarea partidului, iar în noaptea de 22/23 decembrie 1989 a reușit pe pîclele P.N.Ț.-C.D. a cărei activitate are la bază patru principii: patriotismul luminat, democrația, morală creștină și dreptatea socială.

În 1987, cu ocazia unei vizite în țara noastră a unui vicepreședinte al Internaționalei Creștin-Democrate a fost făcută afilierea P.N.Ț. la această Internațională care, date fiind condițiile, a fost rugat să nu dea publicității acest fapt. Afilierea a fost publicată în februarie 1990, cu ocazia Congresului de la Bruxelles, la care au participat 113 Partide Creștin-Democrate din Europa, Africa, Asia, America, cu care partidul nostru a stabilit legături. În momentul de față Partidele Creștin-Democrate sînt partide de guvernămînt în șapte țări occidentale, iar Congresul de la Luxemburg s-a desfășurat sub lozincă „Anul 2000, anul creștin-democrației”.

Activitatea noastră se desfășoară deocamdată în condiții dificile, deoarece vechia securitate funcționează încă, a fost organizat un centru de calomniere

a noastră și există două generații care nu au cunoscut democrația. Partidul nostru care a fost și este un partid de mase și a avut întotdeauna tendința de armonizare, are obligația să lupte pentru restaurarea adevărului și militanță pentru solidarizarea forțelor opoziționiste, a grupurilor independente ale intelectualilor și a partidelor politice cu adevărat democratice. În alegerile trecute partidul nostru a fost adeptul unei liste unice la alegeri și al unui candidat unic la președinție din partea opoziției care nu s-a realizat. Obiectivul nostru principal în momentul de față este unificarea opoziției în fața forțelor comuniste și în acest sens am înțeles minile tuturor partidelor pentru colaborare și militanță pentru unificarea forurilor opoziționiste. Partidul nostru a cerut constituirea unui guvern de tehnocrați care să asigure tinerea de alegeri libere. Sustinem de asemenea lupta pentru independența a popoarelor și considerăm că Basarabia și Bucovina sînt pămînturi românești care, după înălțarea confuziei care domnește în Europa vor reveni în țara noastră.

Partidul nostru consideră că trebuie să avem o comportare care să asigure țării noastre reintegrarea în Europa civilizată. Deocamdată P.N.Ț.-C.D. a reușit acest lucru prin afilierea sa la Internaționala Partidelor Creștin-Democrate.

După evitarea domnului Corneliu Coposu primită cu vilă aplauze de Barbu Pîlgoi a călărit unii îndrumar de activitate pentru organizațiile noastre județene iar apoi au început discuțiile care au continuat și după pauza de prînz, pînă seara tîrziu. Au luat cuvîntul toți președinții organizațiilor județene și de sector care au făcut un fructuos schimb de experiență și idei.

La întrebările puse au răspuns în cadrul unor scurte intervenții domnii Ion Diaconescu și Gabriel Tepelea, iar în final domnul Ion Lup a făcut un scurt bilanț al consfătuirii, apreciat de toți participanții ca deosebit de utilă, motiv care a determinat marea majoritate a vorbitorilor să propună tinerea periodică a unor asemenea consfătuiri.

ȘERBAN SÂNDULESCU

Opinie separată privind Raportul
asupra evenimentelor din 13, 14 și 15 iunie

Paginile 2, 3 și 4

Sărăcia oficială

Nu se propune o altă săradă care va face mult scandal și o propagandă intensă democrației guvernului: s-a aprobat liberalizarea salariilor. La cererea sindicatelor. În urma unor discuții deschise. Conform voinței aproape generale etc. După o liberalizare a preturilor care a scuturat economiile de familie ale oricărui mediu-salarial, ruinind încrederea în economia de piață care nu s-a înfăptuit sub forma unei mizerii „complex”, a scumpetii etc. Iată și mult-asteptata liberalizare a salariilor. Venită în urma cererilor muncitorilor. Și acesta va fi și alibiul pe care-l va folosi guvernul în cazul unui eșec.

Este, oare, această nouă măsură o rezolvare? Liberalizarea salariilor nu înseamnă un salariu mai mare, dură, îndreptățită de creșterea economiei și preturilor sau putea să crească cineva, iar, în condițiile de acum, a liberaliza salariul, dă vreme nu avem speranța investițiilor serioase și de durată (și nu e vorba aici despre ajutoare, fie ele și economice) înseamnă a-l micșora. A-l privi beneficiului real și nu onorariilor bugetare planificate. A încheia întreprinderile care nu produc decât simbolice dar care înlocuiesc vreme, oferu locuri de muncă sigure. Iar ideea de negociere nu este decît o nouă căpșă: ce este decît o negociere? Toate acestea în contextul în care administrația (bucureștilor, tehnocrații) va fi protejată prin salarii bugetare, fixe, și drept! dar, în această perioadă de instabilitate financiară, suficiente. Cum protejați va fi și organismul SRI sau armata de funcționari și Ministerul de Interne. Cum protejați, prin lege, e bugetul prezidențial sau parlamentar.

SORIN SERB

Cronica parlamentară

160 de minute sfidătoare!

Luni după amiază, cele două camere ale Parlamentului României s-au întrunit în plen, pentru prezentarea Raportului asupra evenimentelor din 13-15 iunie de la București. Pe parcursul a 2 ore și 40 de minute, microfonul tribunei parlamentare a fost o adevărată stație. Mai mulți deputați și senatori s-au succedat, pentru prezentarea primei părți a concluziilor comisiilor.

Întregul raport cuprinde circa 180 de pagini și este — așa cum ne așteptam — format din două părți. Partea întâi întocmită de majoritatea reprezentată în parlament și în comisie și partea a doua redactată de grupul celor 8 membri ai grupurilor de opoziție.

Prezentarea documentului a demarat dificil, datorită întârzierii pe atât de multe pagini. Dl. Dan Lăzărescu, deputat PNL a propus multiplicarea și distribuția documentului, tuturor parlamentarilor. S-a fi discutat apoi de pe poziții clare și s-a fi formulat corect și nu după urechi concluziile ce se impun. Dl. Ioan Moldovan, deputat FSN a arătat necesitatea prezentării imediate, pentru ca parlamentarii să nu ajungă din nou să citească documentul dintr-o grămadă de hârtii.

Totodată, d-se, a considerat partea a doua a raportului: **Opinie separată**, care nu trebuie inclusă în documentul oficial. Amendamentul de întregirea raportului de a înțelege demeritele și învoicind crizele deja stabilite de comun acord, pentru redactarea raportului, dl. deputat PSD, Sergiu Căpșă, a respins varianta sugerată. De aceeași părere cu președintele PSD a fost și dl. Dan Marian, care a spus că ambele părți sînt componente ale aceluiași raport. Credem că dl. Moldovan era singurul care nu luase în calcul cunosțința procedurii în discuție.

Dată fiind ora înaltă (16.30) și păreri diferite ale parlamentarilor, s-a procedat la votarea modului de prezentare. Dintr-acele două variante — citirea întregului raport, sau expunerea sa în două sedințe, luni și marți — s-a optat pentru a doua alternativă. Foarte curios a fost faptul că, din totalul voturilor numărate, cu „moderatul” sistem al degetului arător întins, a rezultat că în sală se află numai 324 de senatori și deputați, față de 315 cîi cuprinde Parlamentul României.

RAPORTUL MAJORITĂȚII

Din situațiile remarcate în partea I a raportului am spus că năvăliseră concluzii, pe care le vom comenta în continuare. Toate dosarele care încredințază P.N.Ț.-C.D. precum și alte concluzii se bazează pe declarații. Am năvălă, afirmînd că, în prima parte se bazează în special pe declarații feseniste. Pentru organizarea și implicarea muncitorilor în acțiunile politice a fost acuzat dl. deputat FSN, Nicolae S. Dumitru a cărei atitudine s-a apreciat că trebuie dezavuată. Ne întrebăm: numai?

Folosindu-se din plin de influențele voiei, dl. deputat C-tin Șovescu, independent fesenist a citit despre rădăcina cadrelor năvălirii de Interne. Aceștia le-a retras muniția în ziua de 12 iunie (1) și le-a fost redată abia pe 13 iunie la orele 23. Spre sfîrșitul primei părți a raportului s-a vorbit despre cei 5 morți, pe o tonalitate allegro ma non troppo. Reacția sălii nu s-a lăsat așteptată: „Mai tare!” S-a constatat că, a sasea victimă a suferinței a fost de alcool. Unele victime au decedat în urma imunității, în fața Ministerului de Interne, înainte de orele 23. Nu au fost semnalați teroriști, iar lucrătorii din clădire nu aveau cartușe.

Omisiunile, în ceea ce privește adevărul care deranjează, au fost flagrante pe tot parcursul expunerii. Ne așteptam, despre pagubele produse în ziua de 13 iunie s-a vorbit mult, în comparație cu cele din următoarele două zile.

Despre prețioasele indicații trasate de dl. Ion Iliescu, în Piața Victoriei, în dimineața zilei de 14 iunie și despre mulțimile adreseate miniorilor în ziua de 15 iunie, tăcerea senenă.

Domnul EMIL TOKACS, senator PNL.

„Consider raportul incomplet. El conține elemente de superficialitate. Eforturile grupului majoritar din comisie sînt distincte, însă vinovățiile sînt împănate spre micii executanți. Se poate remarca în raport o mare încredințare de subiectivism politic și se degală din el o serioasă întregire de întrebări. Voi menționa numai două. De ce s-a retras muniția lucrătorilor M.I. în seara zilei de 12 iunie? De ce grupurile de mîini au fost ajutate de autorități, cu toate că maniera brută și profund ilegală a acțiunilor a fost de la început în afara oricărui dubiu?”

NOTĂ: Partea a doua a raportului, întocmit de reprezentanții partidelor de opoziție a fost prezentată marți, la orele 10.30. Prezentările și aprecierile asupra activității comisiilor s-au desfășurat în continuare. Ele vor fi prezentate în numărul de mîine al ziarului nostru.

VICTOR BANC

Organizația muncitorească centrală a P.N.Ț.-C.D. aduce la cunoștința membrilor săi și a simpatizanților că la sediul din data de 31 ianuarie 1991, ce se va ține la sediul nostru, corp B, etaj I, ora 17, domnul Ilie Păunescu, directorul Departamentului presă și edituri va conferi pe tema: „LIBERTATEA PRESEI”.

EDITURA GÎNDIREA ROMĂNEASCĂ
vă oferă în curînd în librării următoarele lucrări:
Corneliu COPOSU — Armistițiul din 1944
și implicațiile luiO carte în care autorul prezintă inițiativele și demersurile politice ale lui Iuliu Maniu în perioada 1941-1944 în vederea ieșirii României din Războiul hiterist.
O carte în care adevărul despre: evenimentul 23 August 1944, rolul regelui Mihai în deslăsurarea acțiunilor de dobîrî a dictaturii, revenirea la statul de drept și integrarea armatei române în rîndul Aliaților este expus cu corectitudinea omului care a participat activ la derularea evenimentelor în calitate de Șef Cabinet al lui Iuliu Maniu.

Sub tipar:

Iuliu MANIU — Principiile ideologice și evenimentele
politice în România contemporană
Ion MIHALACHE — Politica agrară, postulatele
și actualitatea ei
Corneliu COPOSU — Retrospectivă asupra istoriei
contemporane

Aromânii din Grecia (II)

Cu toții au fost aromâni, adică
fi ai neamului românesc.
Nomadismul aromânului nu
poartă altă pecete în afară deRomânii
de pretutindeniacesta a găsit de noi locuri
pentru pășunatul animalelor ce
le asigură existența: oi, capre,
cai, caii și măgari. Dar starea
aromânului, putînd fi regăsităși în transhumanță sau, mai
ales, în sedentarism — unde au
excelat ca agricultori, cărăuși,
militari (armatoși), negustori,
meșteșugari, artiști s.a. „Cea
mai frumoasă înțelegere a aromâ-
nilor — zicea germanul Gustav
Weigand, care l-a studiat — e
năzuința de a se cultiva, ca na-
țional să-și ușureze traiul. Aceasta
este cu atât mai surprinzătoare,
deoarece la așa ceva ne aștepta-
tam mai puțin în țările Po-
ninsulei Balcanice. Ei intruc în
inteligentă pe bulgari, pe alba-
nezi și pe greci. Sînt destepți și
au pretenții modeste”.

SILVIU DRAGOMIR

COMUNICAT

Forumul Democrat Anti-
totalitar din România ține
să-și manifeste toată apre-
barea față de raportul pre-
zentat de către reprezentanții
partidelor de opoziție din
Comisia Parlamentară, re-
feritor la evenimentele tra-
gice din 13-15 iunie din
București. El este întemeiat
pe coerența logică a faptelor.
Acest raport concordă și
cu cele două rapoarte ale
Comisiei Helsinki și ale Co-
misiei Grupului pentru Dia-
log Social.Forumul Democrat Anti-
totalitar din România conside-
ră necesar să se transpună
în fapt consecințele politice,
juridice și morale, care se
impun din concluziile acestui
raport.FORUMUL DEMOCRAT
ANTITOTALITAR DIN RO-
MÂNIA.APEL
COMUNICATAvînd în vedere interven-
ția brutală a trupelor sovie-
tice în Țările Baltice și ten-
dența Moscovei de a-și reface
autoritatea imperialistă tota-
litară, suprimînd dreptul de
bîndit al popoarelor la su-
veranitate și independență
națională, Forumul Democrat
Antitotalitar din România
cere Parlamentului și Gu-
vernului să acționeze alături
de celelalte state din Estul
Europei pentru retragerea
României din Tratatul de la
Varșovia.FORUMUL DEMOCRAT
ANTITOTALITAR DIN RO-
MÂNIA.UNIUNEA DEMOCRAT
CREȘTINĂ

Dacă voi nu mă vreți, eu mă vreau!

Diavolul a cerut azil politic pe pămînt. Cu ră-
suflarea lăsată, cu ochii dilatați de groază, cu
sufletul paralizat asistăm la perpetuarea violen-
ței și a răului. Somnul rațiunii, cel născător de
monstri, încheie și ultimii ochi ce mai rămă-
sează de veghe. De pretutindeni, către pretu-
tindeni, ura revine cu rinjete sîngerunde.Dar ce se petrece în România depășește chiar
și imaginabilul. Perpetuarea comunismului este
o realitate. Și nu este numai o perpetuare a ce-
lor care au adus țara în dezast, ci, mai ales,
e sistemului. Nu numai a celor compromisi în
mod public și care, cu nerușinare și lipsă de
respect pentru acest popor obidit, sfidează mi-
lioane de oameni, ci, mai ales, a principilor
care generează mecanismul devenit falimentar.
Și ce este cel mai rău este fetizizarea acestui
mecanism, transformarea lui într-o entitate se-
parată, de parod nu mecanismul e dator să facă
principiile să existe, ci principiile ar fi datorate
să-l pună în mișcare.Modelul suzedezo-hispano-chino-japonezo-etc.
s-a dovedit un banal eșec balcanic. Scenariul
puterii — o copie bizară a regimurilor totali-
tore. Pe cine mai pot pădăli toate acestea? Mi-
nistrul a ieșit la suprafață. A face abstracție de
ea nu înseamnă a-l eluda existența. Iar toate
acestea au generat tot ce era mai rău pentru
un popor ca al nostru: tristete, resemnare, scri-
bă și, în final, indiferență.Golgota din decembrie care trebuia să fie o
purificare a păcatelor omenești, devine o osîr-
dă. Tabelul valorilor a rămas neșchimbător: go-
na după averi, glorie și putere; egoismul era-
cerbat; absurdul și, nu în ultimul rînd, stîrpirea
celor care „nu sînt cu noi”.Dl. Iliescu legitimează public masacrul din
Tien-An-Men, pentru a legitima Tien-An-Mine-viada domniei sale; Dl. Bîrădeanu cere o legă-
a presei, pentru a nu mai fi dezvăluite secrete
trecutului său; Dl. Dan Marian împarte
în stînga și în dreapta principii democratice
luate direct din „Tezele din aprilie” pe care le
dezbată cu atîta ardore la învîntămînt poli-
tic; Dl. Viorel Ursu ține „afară” pe toți cei
vinovați de crimele din decembrie, dar îi închi-
de pe cei care nu au cerut protecția politiei; și,
din păcate, lista poate continua. Lucruri enu-
merate. Lucruri despre care am aflat cu toții. Ei
ci? Ce s-a schimbat? Vorba unui „revoluționar”
celebru: „Clina lăsată, urul trecut” fe vorba de
animal nu de ministru. De fapt, rămîne. La
putere. (E vorba de ministru și ceilalți, nu de...)
La ultimul scrutin prezidențial din S.U.A., un
candidat a fost îndepărtat din cursă pentru că
în trecutului lui s-a descoperit o simplă legătură
cu un manechin. Asta spune tot despre ce se
petrece la noi.Ceea ce este mai grav, ceea ce este de neîntre-
tat, e că minciuna și sfidarea se mențin pe spa-
ranțele și credința celor căzuți în decembrie, a
celor rămași înviați pe viață, a celor care au
suportat torturile din beciurile miștii și secu-
rității. Lor le datorăm, domnilor, faptul că
acum „conducem” țara. Măcar acum, în ceasul
al 13-lea, faceți-vă „măcar culpa”. Istoria nu iar-
da. Nu a terat niciodată.Eu, unul, am o singură nedumerire. Sincer.
Normală. Eu, unul, l-am întrebat pe dl. Ion Ilie-
scu un singur lucru. Unul singur. L-am întrebat
asa: „Stimate dl. Ion Iliescu, de rog respec-
tuoș să-mi spuneți: ce ați făcut dvs. cu car-
netul dvs. de membru P.C.R.?”

Așa, de curiozitate!

SORIN PETRESCU

